

The background of the cover is a grayscale, high-angle photograph of several Euro banknotes and coins scattered across the surface. The notes are mostly 100 Euro bills, with some 20 Euro coins visible. The text is overlaid on this background.

DUISTER SPEL

**MATCHFIXING
IN HET INTERNATIONALE VOETBAL**

BRETT FORREST

Vertaald door Erik de Vries

Spectrum

Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv, Houten – Antwerpen

Spectrum maakt deel uit van Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv,
Postbus 97
3990 DB Houten

© 2014 Brett Forrest

© 2014 Nederlandstalige uitgave: Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv,
Houten – Antwerpen

Oorspronkelijke uitgave: published by arrangement with HarperCollins Publishers.

Dit boek is ook leverbaar als ebook: ISBN 978 90 00 33339 4

Eerste druk 2014

Oorspronkelijke titel: *The big fix*

Vertaling: Erik de Vries

Omslagontwerp: Adept Vormgeving

Opmaak: Elgraphic bv, Vlaardingen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16 Auteurswet 1912, juncto het Besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3051, 2130 KB, Hoofddorp).

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken dient men zich tot de uitgever te wenden.

ISBN 978 90 00 33338 7

NUR 480

www.unieboekspectrum.nl

HOOFDSTUK 11

Er zou zich spoedig een nieuwe kans voordoen waarmee Wilson Perumal meer kon verdienen dan hij ooit voor mogelijk had gehouden. Via Dan Tans criminele connecties op het vasteland van China had het syndicaat de beschikking gekregen over diverse nieuwe gokdiensten. Dit waren groepen die onder de invloedssfeer van de triaden stonden en die gebruikmaakten van zogenoemde slavenhokken: rijen medewerkers achter beeldschermen die zo snel als hun vingers het toelieten weddenschappen van drieduizend dollar plaatsten, bedragen die klein genoeg waren om aan de aandacht van legale en illegale bookies te ontsnappen, mits er sprake was van voldoende spreiding op de creditcards. Voorheen schommelde het maximum bedrag dat het syndicaat kon inzetten zonder in de gaten te lopen, afhankelijk van de betrokken ploegen, rond een miljoen dollar; met deze methode kon dat oplopen tot vijf miljoen. Het syndicaat uit Singapore gunde, via Dan Tans contacten, de Europeanen toegang tot deze nieuwe kans, waarmee het volume van alle zaken die de aandeelhouders

gezamenlijk konden ondernemen, groeide. Zolang het syndicaat intact bleef, waren de potentiële winsten grenzeloos.

De spelers die Perumal benaderde, waren dermate bereidwillig dat de eerste vraag die ze hem stelden, doorgaans luidde: ‘Hoeveel?’ Het duurde niet lang voordat spelers, scheidsrechters en clubbestuurders uit alle uithoeken van de wereld dit voorbeeld volgden. Hun honger naar geld was zo onverzadigbaar dat ze zelf contact zochten met Perumal en zijn luitenanten. ‘Hé, we hebben volgende week een wedstrijd,’ zeiden ze dan. ‘Laten we iets regelen.’

Een van Perumals vazallen bezocht in Kenia een internationaal jeugdtoernooi. Bij de opening van het toernooi kwamen de hoogwaardigheidsbekleders in een statige processie het stadion binnen. Toen ze Perumals afgevaardigde op de tribune zagen, weken ze van hun voorgeschreven route af en liepen de vele treden naar boven om de man te kunnen begroeten, die elke smekende functionaris een biljet van honderd dollar toestopte.

Er waren meer zaken te doen dan enig mens kon afhandelen. Op alle niveaus waren er mensen omgekocht, van spelers tot trainers tot scheidsrechters tot bondsbestuurders. De bondscoaches belden hen tijdens de wedstrijd met de mededeling: ‘We gaan zo meteen een doelpunt voor je doorlaten.’ Toen de baas van een nationale bond in Londen was, belde hij een van Perumals handlangers. ‘Ik ben mijn portemonnee verloren en ik ben hier met mijn gezin,’ aldus de man. ‘Kun je me vijfduizend dollar lenen?’ Het syndicaat maakte gebruik van corrupte scheidsrechters. Niet dat dat per se nodig was. In een mum van tijd had Perumal meer dan tien FIFA-scheidsrechters in zijn zak. Een van zijn medewerkers beweert dat hij het volledige toernooi om de Africa Cup of Nations heeft gemanipuleerd.

Een aantal mensen dat zich bezighield met matchfixing was uitgegroeid tot internationaal opererend beroepsgokker. Anderen

vielen ten prooi aan losbandigheid. Perumal was altijd op zoek naar deals, zaagde de spelers door over de voordelen die het had om deel uit te maken van zijn stal en vermaakte ze, waar ook ter wereld. Hij nam de spelers geregeld mee naar een bordeel. Tijdens een van dit soort uitstapjes lag de prijs doorgaans op 150 dollar. Maar dat gold niet voor de Afrikaanse speler die Perumal eens had meegetroond. ‘Die Afrikaan komt na gedane zaken naar buiten,’ aldus Perumal. ‘De eigenaar zegt dat ik hem 450 schuldig ben. Ik zeg: “Hoezo, we hadden toch 150 afgesproken?” Zegt die knakker: “Maar hij is drie keer geweest.”’

In 2009 was Dan Tan Perumals vast financier geworden. Op de achtergrond in Singapore school het syndicaat, dat volgens de FIFA werd bestierd door Tan en drie andere bazen, die via hun legitieme bedrijven de omkoop- en reiskosten konden ophoesten die Perumal nodig had om wedstrijden naar zijn hand te zetten. Deze mannen werkten eendrachtig samen en maakten om ongemerkt grote sommen geld de wereld over te krijgen vaak gebruik van het internationale Hawala-systeem, een op vertrouwen gebaseerd financieel systeem binnen de georganiseerde misdaad.

Deze financiële steun maakte Perumal arrogant, hij begon naast zijn schoenen te lopen. Hij verklaarde ooit dat ‘zijn greep op de Syrische voetbalcompetitie sterker was dan de macht die Assad over zijn volk uitoefende’. En hij zocht morele rechtvaardiging voor zijn daden. Hij zag zichzelf als de Robin Hood van de voetbalwereld, zijn betalingen aan corrupte spelers in Afrika, Centraal-Amerika en het Midden-Oosten zorgden voor huisvesting, scholing voor de kinderen, medische zorg voor oude en hulpbehoevende ouders. ‘Ik stuurde deze kinderen na een vriendschappelijke wedstrijd naar huis met tienduizend dollar,’ zegt hij. ‘Heb je enig idee wat zo’n bedrag doet met een jongen van die leeftijd?’

Hoe hecht Perumal en Dan Tan ook samenwerkten, manipula-

DUISTER SPEL

tie bleef een economische activiteit. Het stond Perumal vrij de wedstrijden die hij wilde manipuleren, te verkopen aan wie er maar interesse had. Een Chinese investeerder leverde hem honderdduizend dollar, waarmee hij naar Syrië toog. Toen Dan Tan erachter kwam dat in Syrië alles op rolletjes liep, terwijl hij er in het verleden door toedoen van Perumal geld had verspeeld, reageerde hij als door een wesp gestoken.

In augustus 2009 was Perumal in Kuala Lumpur om een oogje in het zeil te houden bij een gemanipuleerd duel tussen Kenia en Maleisië, dat eindigde in een doelpuntloos gelijkspel. Hij lag in zijn hotelkamer te slapen toen de deur door een handvol mannen werd geforceerd. Perumal had gebruikgemaakt van een reisbureau dat eigendom was van Dan Tan en hij vermoedde dan ook dat Dan Tan zijn verblijfplaats had doorgespeeld aan de man die nu naast zijn bed stond.

‘Ben je hier voor het geld?’ vroeg Perumal.

Pal Kurusamy antwoordde: ‘Ik ben hier voor het geld.’

Kurusamy hield Perumal nog altijd verantwoordelijk voor een fout tijdens de Olympische Spelen van Atlanta in 1996, die hem een strop had opgeleverd van tachtigduizend dollar. Dertien jaar later kwam hij langs om dat op te eisen. Perumal kon niet veel anders dan zijn schuld voldoen. Perumal en Dan Tan bleven zaken met elkaar doen – er waren niet veel mensen die hun ingewikkelde werkwijze beheersten – maar het vertrouwen tussen beide mannen, voor zover daar ooit sprake van was geweest, was voor goed verdwenen.